

ganske stolt af, at man nu resolut havde gjort dette Skridt. Men i Dag synes jeg rigtignok, at Skridtet blev i nogen Grad taget tilbage af den ærede Ordfører, idet han sagde, at det var noget, man ikke slap, før man havde noget andet i Stedet. Ja, det er jo i og for sig, kan man sige, ingen Maade at slippe noget paa. Man maatte jo tro, at dette var den første Indrømmelse, Højre ubetinget gjorde, og derefter skulde man saa forhandle, om man overhovedet vilde sætte noget i Stedet. Men jeg vil ikke være Højre taknemmelig, om Pengeprivilegiet af 1866 nu bortfalder, thi hvis det falder bort, er det kun, fordi Tiden har fældet det. Det er, fordi det er forbi, fordi det ikke mere kan opretholdes, end ikke af Højre, og derfor er jeg Højremændene ikke taknemmelig, hvis de slipper det, som de er nødte til at slippe.

Saa har vi hørt Indvendinger i Dag mod det kommunevalgte Landsting. Jeg skal ikke komme ind paa selve Valgmaaden eller paa Enkelthederne derved. Jeg kan ganske slutte mig til den anbefaling, der kom fra den højtærede Konseilspræsident, og ogsaa til de Udtalelser, der fremkom fra den højtærede Finansminister paa et Møde i Mandags, thi det synes mig, at han ganske udmærket udviklede, hvor heldigt det vilde være at have Landstingsmænd hentede fra Kommunerne. Jeg undrer mig ogsaa noget over, at Højre sætter saa megen Modstand derimod. For mig synes det ganske sikkert at være egentlig den ideelle Ordning, for det er den eneste mulige, hvis man ikke vil gaa direkte til almindelig Valgret med Forholdstalsvalg til Landstinget. Men naar den ærede Ordfører for Højrepartiet sagde, at der rimeligvis vilde ske dette, at man fik lutter Kommunemænd til Landstingsmænd — saaledes maatte han forstaa —, saa vil jeg gøre opmærksom paa, at over Halvdelen af dette Tings Medlemmer enten er eller har været Medlemmer af Kommunerad, saaledes at det dog synes at være en ganske naturlig Forskole eller Forberedelse til Landstinget at komme fra Kommunehvervet til Rigsdagshvervet. Naar man angriber Valgmaaden, vil jeg sige, at disse store Valgkredse, som tænkes udenfor København, giver mange Betingelser for et skønsomt Valg, idet der er Mulighed for, at lokale Interesser ikke spiller saa stor Rolle, og for, at betydelige Folk kommer i Forgrunden, og endelig er der Forholdstalsvalg paa alle Valgets Trin, og det er jo egentlig netop saadanne store Kredse, som Højre ønsker

ved Forholdstalsvalg til Folketinget. Hvorfor har Højre da saa meget imod, at de anvendes til Landstinget? Det, at Urvalgernes er Kommunevælgere, som betaler Skat, skulde man ikke synes kunde skræmme Højre saa meget ved denne Lejlighed. Vi hørte ogsaa i Dag af Højres Ordfører, det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper), at han var bange for, at der skulde komme Politik ind i Kommunerne. Ja, for det første er det jo saaledes, at de rent statslige og de rent kommunale Interesser falder sammen; baade med Hensyn til Skatter, sociale og humane Sager; Skolespørgsmaal og meget mere berører de hinanden saa inderligt, at de ikke kan komme bort fra hinanden. Men dernæst er det mærkværdigt at høre, at Højre er bange for at faa Politik ind i de kommunale Anliggender samtidig med, at Højre møder med et Forfatningsudkast, hvor man kaster Politik ind i alle mulige forskellige Institutioner, hvis man da overhovedet kan forstaa Højres Udkast. Det er Institutioner som Domstolene, Landhusholdningsselskaber, Universitetet, Repræsentationer for Haandværk o. s. v., overalt skal der føres Politik ind, og hver af disse Institutioner skal vælge, jeg ved ikke paa hvilken Maade, enten Valgmænd eller Landstingsmænd. Jeg ønsker i øvrigt ikke at beskæftige mig med dette Forslag, thi det ligger saaledes i det blaa, at jeg tror, at det aldrig nogen Sinde kommer til at berøre det virkelige Liv. Dernæst er der i Højres Forslag endnu en Ting, som jeg ganske sikkert synes er Højdepunktet. Det er det, at man ønsker at fastsætte, at Kongen, den til enhver Tid værende Konge, skal efter sit frie Skøn og uden ministeriel Medvirken vælge Landstingsmænd. Det vil sige, at man vil tage Kongen ud af den Uansvarlighedens Borg, hvor han sidder vel forvaret og forsvaret, og føre ham ud, hvor der vil blive politisk Slag paa ham fra alle Partier. Jeg ved ikke, hvorfra Kongen skulde hente disse sagkyndige, som ikke er Politikere, fra hvilken Hule han skal faa disse lyssky, verdensfjerne Eksistenser; men i hvert Fald, Kongen skal altsaa virke politisk. Ja, man siger i Tyskland, at der skal fire Mecklenburgerne til at forstaa en Vittighed. Det lader til, at der skal otte Højremænd til at udklække en — lad mig høfligt sige — Dumdristighed, for det er i alt Fald ikke klogt, og det er dristigt at opstille et Forslag, som bryder baade med Grundlovens Ord og dens Aand. Jeg tror, at Højre ikke skal tale om at kaste Politik ind i Kommunerne, naar det samtidig har op-